

Prawo do świętości

Artykuł z Przewodnika
Katolickiego na 25. rocznicę
Prałatury Personalnej.

28-11-2007

2 października 1928 r. św. Josemaría usłyszał od Boga wezwanie do wytyczenia w Kościele drogi świętości dla świeckich. Wymagało to przejścia także nowej drogi prawnej. 28 listopada 2007 r. mija 25 lat od erygowania Opus Dei jako prałatury personalnej.

W latach 40. XX w. założyciel widział, że Dzieło, nie będąc już w powijakach, potrzebowało papieskiej aprobaty, która zapewniłaby świeckość jego członkom oraz jedność i uniwersalność ich pracy apostolskiej we wszystkich diecezjach świata.

Dobry garnitur

W Rzymie powiedziano mu jednak, że przyszedł o sto lat za wcześnie. Otrzymane błogosławieństwa papieskie i ostateczna aprobata w 1950 r. z rąk Piusa XII, nie odpowiadały jeszcze całkowicie charyzmatowi ducha Opus Dei.

Cierpliwość przyniosła owoce. Sobór Watykański II ustanowił nową formę prawną, zwaną prałaturą personalną. Cechuje ją wielka elastyczność, dla szerzenia orędzia chrześcijańskiego w coraz bardziej dynamicznym społeczeństwie.

Założyciel przeczuł, że ten garnitur będzie dobrze pasował dla Opus Dei.

Święto na całym świecie

Po śmierci ks. Josemaríi Escrivy w 1975 r., sprawą zajął się jego następca, bp Alvaro del Portillo. Wydana przez Jana Pawła II konstytucja apostolska Ut Sit (łac. Niech się stanie) ustanowiła ostatecznie Opus Dei jako prałaturę personalną. Działa dziś ona w 61 krajach świata, od 2007 r. także w Rosji. W Polsce posiada kilkanaście ośrodków, m.in. w Warszawie, Szczecinie, Poznaniu i Krakowie. 28 listopada to dla 85 tys. członków Dzieła dzień wielkiego jubileuszu.